

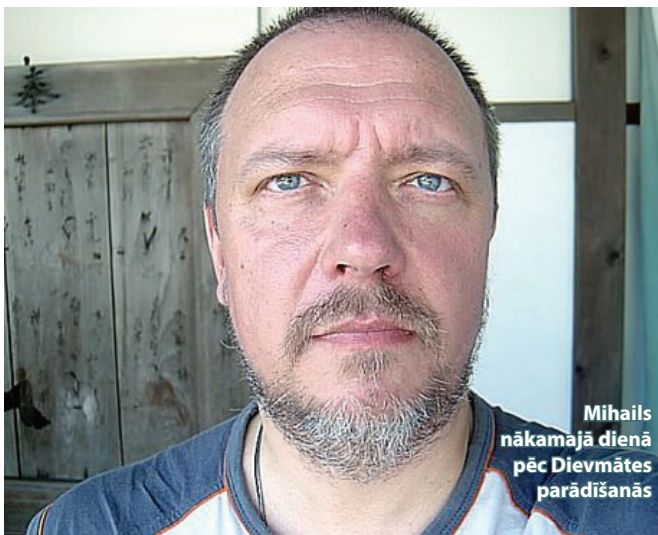
REIKI GAISMAS SKOLA

Rīga, Brīvības 98, 3. stāvs (ieeja no arkas),
mob. tālr. 29707027
www.spirit.lv, e-pasts: spirit@spirit.lv

Reiki meistara
– skolotāja dienasgrāmata
par *ritritu* Japānā

10 turpinājums

21

Mihails
nākamajā dienā
pēc Dievmātes
parādīšanās

Diena Kurama kalnā

MIHAILS MOŠENKOVS,
Reiki Gaismas skolas vadītājs,
psihoterapeits konsultants,
reiki japāņu tradīcijas meistars – skolotājs

**Nožēla par tevis nodarīto
vēl neko nenozīmē. Ko darīsi tālāk?
Lūk, kas ir galvenais!**

Pilnīga svētlaime. Pirmo reizi
Divdesmit piektā diena Japānā, 9. septembris.
Divdesmitā *ritrita* diena.

Sapratu, ka jāsagatavo jautājumi pamatpraksei. Apsēdos un kaut kā uzreiz, bez labojumiem, uzrakstīju.

1. Kā strādāt pie prāta miera?
2. Kas vēl man jāpadara tuvāko piecu gadu laikā?
3. No kā man jāatsakās?
4. Vai patiesi esmu uz Zemes sūtīts kā ...?
5. Vai man būs reiki stacionārs? Kad?
6. Kas man šajā dzīvē ir galvenais?
7. Vai man būtu jāpārceļas no Stabu ielas 63 uz kādu citu vietu?
8. Ko vēl man vajadzētu zināt?
9. Kas vēl man jāsaprot?
10. Vēl neapjausts jautājums.

Vēl nekad nav bijis tā, kā šodien Kuramā. Atbraucu un ar grūtībām uzkāpu kalnā. Vaina ne jau kājās, bet elpā: trūka gaisa.

Templī četriem cilvēkiem notika iniciācija. Šī bija

pirmā reize, kad dievkalpojuma laikā notika iniciācija. Pēc tam pievienojās vēl viens cilvēks. Iniciācijas laikā spontāni vērsos pie Sontena ar lūgumu vadīt iniciāciju arī Angelīnai. Acumirkli saņēmu atbildi: „Jā”. Apsveicu. Pirmo reizi dievkalpojuma laikā kāds dievlūdžējs dziedāja mantras. Līdzko piecēlos, viņš pārstāja. Klusums. Pēc tam bija tāda sajūta, it kā visi būtu aizgājuši prom, un es palicis pilnīgi viens. Ļoti ilgi nebija neviena cita cilvēka. Ducināja pērcons. Pa ceļam uz kalnu visās pagodās aizdedzu uguni un smaržvielas. Pēc tam ilgi gulēju uz tempļa paaugstinājuma ar „Gate, gate, ara gate...”. Sajūta tāda, it kā man nemaz nebūtu ķermeņa. Pilnīga svētlaime. Pirmo reizi.

Pilsētā ilgi meklēju kaut ko gaiši zilā krāsā. Nekā pat ne tuvu tam. Tikai templī izdevās nopirkt gaišzilu Sontena tabakmaku. Tā būs mana dāvana Angelīnai viņas iniciācijā, kas notiks šodien, un naktī tā būs ar mani.

Pēkšņi guļot mani caurstrāvoja kā zibens, un ķermenis palēcās gaisā, iestājās dziļš atslābums. Kad piecēlos, sirds rajons no mugurpusē dega kā ugunis. Sāp plaušas. Laiks doties augšup.

Kalnā kāpjot, satiku kādu jaunekli ar dvieli. Vairāk neviena. Pagoda mierīgi mani gaidīja. Iededzu sveces, smaržvielas. Nolēmu sākt pulksten 19.00. Apmēram 18.20 aizgāju uz mežu. Perpendikulāri altārim novietoju divus solus un aplāju ar Angelīnas seģeni. Paldies. Pēc tam, paņēmis divus lieliskus, šodien indiešu veikaliņā iegādātus zvaniņus (tādas skaņas vēl netiku dzirdējis), lūgdamies apgāju ap-

REIKI GAISMAS SKOLA

Rīga, Brīvības 98, 3. stāvs (ieeja no arkas),
mob. tālr. 29707027
www.spirit.lv, e-pasts: spirit@spirit.lv

Mihails uz pagodas sliekšņa

Skats uz pagodu Kurama kalnā, kur parādījās
Jaunava Marija

kārt visai teritorijai. Vēl nav satumsis. Sveicināju šīs vietas garus un lūdzu aizstāvību. Pēc tam apstājās pagodas priekšā trijstūri veidojošu koku saknēs un sāku skaitīt: „Mūsu Tēvs debesīs...”, „Gate, gate, ara gate...”, „Kungs, Jēzu Kristu, Dieva Dēls, apžēlojies par mani...”, reiki ceturtais simbols. To visu dziedāju – te skaļi, te klusāk, ļoti ātri satumsa. Debesīs vīdēja Mēness. Ir pilnmēness laiks. Sajutu – tūlīt pulkstenis būs 19.00. Paskatījos pulksteni: 18.58, ir laiks.

Dievmātes parādīšanās

Aizdedzu vēl vienu sveci – sarkanu, ar resnu dakti. Stāvot trijstūrī, uzsāku meditāciju. Pēkšņi debēs (vēlāk sapratu – Kurama tempļa pusē) parādījās milzīgi, spilgti uguns uzliesmojumi. Gaismas tuvojās man arvien tuvāk un tuvāk. Ķermeni pārņēma patīkamas trīsas. Turpināju skaitīt lūgšanas. Baiļu vairs nejutu. Sveces apspīdēja tikai nelielu laukumiņu pagodas priekšā. Uz altāra bija divi priekšmeti: Dalailamas grāmata un Angelīnai domātais gaišzilais Sontena tabakmaks. Man līdzī bija fotogrāfija, kur redzami mēs abi ar Angelīnu. Visapkārt kļuva

arvien svinīgāk. Sajutu Angelīnas klātbūtni. Pieres un pakauša rajonā sajutu spēcīgas vibrācijas. Pēc kāda laika mana iekšējā balss teica: „Ej, apgūlies un aizver acis”. Apgūlos altāra priekšā un aizvēru acis.

Šķita, pagājis jau ilgs laiks, turpināju lūgties, kad pēkšņi sajutu patīkamu un ļoti reālu siltumu uz pieres. Vispirms sajutu un pēc tam arī ieraudzīju, ka man blakus noliekusies stāv Jaunava Marija. Pa labi un pa kreisi atradās divi milzīgi, spārnoti eņģeļi. Sākām sarunu. Viņa mani nosauca par dēliņu, sasildīja un nomierināja, līdzīgi, kā to darīja mamma vai mīļotā sieviete. „Dēliņ, es sagatavoju tevi jaunai dzīvei”, viņa teica. Viņas seja bija te skaidra, te lēnām pazuda dūmakā. Dažas reizes ieraudzīju nepatīkamas sejas. Viņa teica: „Reizēm cilvēki tā vēlas mani ieraudzīt”. Mēs sarunājāmies. Palūdzu, lai Viņa noskūpstā mani uz lūpām un svēti kā dēlu. Viņa maigi pieskārs manām lūpām. Ļoti nepārprotams skūpst. Paldies, Jaunava Marija, Dieva Māte!

Tad nāca informācija. Viņa teica, ka es visu daru pareizi; ka esmu sūtīts šai pasaulē, lai Dieva Vārdu izteiktu mūsdienīgā, saprotamā valodā; ka mācīšu reiki; ka vajadzīgajā brīdī saņemšu atbalstu; ka kaut kas strauji attīstīsies un notiks vēl daudz kas cits, taču viss būs mierīgi. Viņa teica: „Šobrīd tev un Angelīnai ir visa informācija. Nesatraucies. Vajadzīgajā brīdī viss atnāks”. Vēlreiz mani noskūpstījusi uz lūpām, Viņa kaut ko noteica un norādīja uz netālu stāvošo vīrieti. „Tas ir Mikao. Es tagad došos prom, taču mana klātbūtne tevī paliks. Tev blakus būs divi eņģeļi”. Viņas pieskāriens palika, taču apveids – izzuda.

Dodies uz priekšu!

Mikao pienāca. Es viņu skaidri redzēju. Galvenais bija tas, ko viņš teica: „Paldies par to, ko tu dari reiki. Tu turpini to, ko es nepaguvu. Es atbalstīšu tevi. Dodies uz priekšu”. Viņš bija ļoti pieticīgs un nerunīgs. Tad viņš izgaisa. Eņģeļi palika.

Atcerējos Angelīnas vārdus un sapratu, ka meditācija ir beigusies. Piecēlos, visiem pateicos, aizlūdzu, paraudzījos pulkstenī. Ak, Kungs! Pulkstenis rādīja tikai 19.41. Šķita, jābūt pāri astoņiem. Savācu mantas un kāpu lejup. Man līdzī bija lukturītis. Tik viegli! Skanēja zvaniņi. Ejot prom no Kurama tempļa, satiku divas stirnas. Tās sākumā sabijās, bet, kad sāku ar tām runāt – jā, jā, runāt – apstājās un uzmanīgi klausījās. Sāku tām dziedāt reiki mantras. Stirnas klausījās un, kad beidzu, mierīgi gāja tālāk. Paldies visiem.